

imødegaae uden nogetfomhelst practisk Die- med. Jeg siger, at han i den af ham nævnte Talers Tilslutning til min Dfsatning kunde finde yderligere Bekræftelse paa, at det turde stemme ret vel med det constitutionelle Princip, og ogsaa med Skattebevillingsrettens Udøvelse; men, da Spørgsmaalet er upractisk, skal jeg ikke videre gaae ind paa at begrunde min Mening, men har dog troet at burde anføre dette, da Spørgsmaalet meget let paany kunde blive opfrisket.

Indenrigsministeren: Dersom der har fundet en Paragraph-Forverling Sted ved min Udtalelse om den ærede Secretairs Forslag, saa er det skeet ved en Fortalelse, som jeg ikke selv har bemærket, da jeg vilde nævne baade Paragrapherne 1 og 7; men vigtigere er det, at det ærede Thing ikke misforstaaer mine Uttringer om selve Vædringsforslaget. Jeg har nemlig ikke sagt, at jeg ganske vilde henstille dette Vædringsforslag til Thinget; men jeg har henstillet til Thinget at træffe Valget imellem de Grunde, som den ærede Landssthingsmand har anført, og de Grunde, jeg har anført for Lovforslaget og imod Forslaget til § 1. Jeg erkjender, at der er Noget, som taler for begge; men jeg har ikke tilraadet eller kunnet tilraade Thinget at antage dette Forslag, fordi jeg troer, at Resultatet ei bliver til Fordeel for denne Klasse, der ganske sikkert staaer i et langt løsere Forhold end de Mænd, der have kongelig Bestalling, idet hine Bestillingsmænd antages af Ministrene, ja end- ogsaa af Departementsdirecteurerne i visse Ministerier. Jeg undskyldte vel ved Forhandlingsbegyndelse, at jeg ikke kunde gaae dybere ind paa Spørgsmaalet; men jeg troer dog, at jeg har sagt Alt, hvad der omtrent

kunde siges for § 7, og den ærede Secretair har jo selv med megen Udførlighed udviklet sine Grunde. Hvad angaaer det sidste Vædringsforslag (til § 7), har jo den ærede Landssthingsmand indbrømt, at der i Gjærningen ingen Forskjel er, og naar der er en lovbestemt Regel, hvorefter Ministeren skal foredele, er det ogsaa ganske det Samme som en Udvælselse af § 1, og derfor forekommer det mig, at det vil være en mærkelig Inconsequents, hvis Thinget, naar det forfaster Forslaget til § 1, da vil antage Forslaget til § 7. Hvad angaaer det Spørgsmaal, hvorvidt Ministeriet har kunnet finde Formuenhed oplyst, er jeg ikke istand til at besvare det; der har ikke foreligget mig noget Spørgsmaal i saa Henseende, men det er ogsaa Finantsministeren, under hvem slige Spørgsmaal have forteret. Der blev nemlig optaget i alle Ministerier Lister, hvori de forskjellige Punkter, om hvilke der skedtes Dplysning om Vedkommende, ere meddeelte, og de ere sendte til Finantsministeren, der har havt et meget betydeligt Arbejde i den Retning ved at gennemgaae og afgjøre de Tilfælde, hvor der kunde være Tvivl, og det er just derfor jeg har lagt saa megen Vægt paa, at Finantsministeren har været enig i at optage § 7.

R e t t e l s e .

- Nr. 27, Sp. 391, Lin. 1 og 2 f. n. Ordene: i Henhold til Forretningsordenens § 11, udgaae.
 Nr. 32, Sp. 467, Lin. 9: Istedetfor „det nys nedsatte Udvalg“ l.: „det nys nævnte Udvalg“.